

[Rager.]

komplicerede i Afgørelsen. Derfor vil man ogsaa kunne forstaa, at der er en vid Mark for Underskydning af forskellige Arter af Motiver, og det har været benyttet, og derfor forekommer det mig, at der er meget god Grund i, selv om man ikke har kunnet følge Kommissionen med Hensyn til at give det kommende Elektricitetsraad Bemyndigelse til at foreskrive, saa at give det Retten til at være raadgivende. Der er næppe Tvivl om, at de Raad, der vil komme derfra, vil blive hørt, og et afgjort Raad, naar det kommer, vil temmelig sikkert betyde, at Sagen er afgjort. Et Raad, hvor begge Dele er afvejte, vil betyde, at man kan vælge mellem den ene og den anden Vej, alt efter som Interesserne ligger i den paagældende Kommune under de øjeblikkelige Forhold.

Men naar vi nu altsaa har klaret os dette, som er det, der kommer af Beføjelser for Elektricitetsraadet, som foreslaas i Loven, ud over de Beføjelser, som den hidtidige Elektricitetskommission alene har legalt, hjulpet af det raadgivende Udvalg administrativt nedsat, ja, saa kommer Spørgsmaalet: hvilken Ændring betyder det, naar vi skal se paa Sættelsen af Elektricitetsraadet?

Inden jeg gør Bemærkninger dertil, vil det maaske være rigtigt at minde om, at Elektricitetskommissionen har arbejdet her i Landet i ca. 28 Aar. Der er kun eet Medlem af Kommissionen, der har siddet i den gennem alle Aarene, det er dens nuværende Formand, Professor Rung, men en Del af de andre Medlemmer har ogsaa siddet der gennem mange Aar. Elektricitetskommissionen har haft det tekniske Tilsyn, den har haft en Række administrative Beføjelser under Ministerens Ansvar. Har det været megen Kritik over Elektricitetskommissionen? Ja, man kan egentlig bedst besvare det ved at sige, at en Mængde Mennesker, maaske ogsaa blandt denne Sals Beboere, har ikke meget Kendskab til, at Elektricitetskommissionen eksisterer, eller hvad den bestiller, og den Slags Kommissioner er nu altid heldigst, naar de ikke vækker alt for megen Opsigt. Det er jo ikke en Kommission, der sidder for at forberede et Arbejde, det er ikke en Kommission af den Art, men det er en Kommission, der stadig holder sine Møder, som har sit faste Arbejde, naturligvis ogsaa et teknisk-juridisk Personale til Raadighed, som økonomisk hviler i sig selv derigennem, at Elektricitetsværkerne maa indbetale de nødvendige Penge

til, at hele Ordningen kan hvile i sig selv, men under Ministerens Tilsyn.

Det er kun enkelte Gange Elektricitetskommissionen i sin Historie har været Genstand for en virkelig og stærkere Kritik; der er jo ingen hverken Kommissioner eller Udvalg, som overhovedet foretager sig noget og skal foretage sig noget, der ikke kommer ud for Kritik igennem 28 Aar. Der var for en 6—7 Aar siden Stemninger oppe om, at Kommissionen paa de 5 Medlemmer ikke raadede over tilstrækkelig Sagskundskab, set paa Baggrund af den Udvikling, der var sket, siden man vedtog Loven i 1907. Ministeren var dengang meget lydør og nedsatte, jeg tror, det var i 1930, administrativt det saakaldte raadgivende Udvalg, der kun er administrativt nedsat, altid har været tilfreds med Arbejdsvilkårene, og hvorvidt det har haft det nødvendige Rygstød til, hvor det kunde ønske det, at optræde kraftigt, ved jeg ikke, det skal jeg lade staa hen, men jeg har i alt Fald det Indtryk, at det var en fornuftig Afrunding, en passende Supplering.

Men saa havde Kommissionen for et Aars Tid siden unægtelig et Uheld — alle kan jo komme ud for et Uheld. Kommissionen sendte et bestemt Cirkulære ud angaaende Udskiftning af nogle Stikledninger inden for en Aarrække, naar deres Dimensioner var under et vist Kvadrat. Det vilde naturligvis koste nogle Penge, men Kommissionen har altsaa ment det nødvendigt eller i hvert Fald ønskeligt af Hensyn til den Fare, der kan være ved elektriske Anlæg. Det, der var uheldigt, var ikke Cirkulæret, men det var, at dette Cirkulære blev udsendt, medens dette Lovforslag var til Behandling i det andet høje Ting, og en af dem, der havde følt sig mest pikeret over Cirkulæret, var Formanden for Sydvestjyllands Andels-Elektricitetsforsyning, Rasmus Rasmussen fra Sig. Han var Medlem af Udvalget, og dette gav, har jeg haft paa Fornemmelsen, en vis mindre velvillig Kommissionsstemning i Landstinget.

Kommissionen var i øvrigt meget lydør over for de Indvendinger, der fra det praktiske Liv rejstes mod dette Cirkulære, og Kommissionen kom med et nyt Cirkulære, hvori den trak det meste tilbage, altsaa med andre Ord selv sagde: vi er gaaet lidt vidt dør; vi kan godt se, at der maaske ikke er taget saa stærkt Hensyn til de økonomiske Følger; det vil være naturligt af Hensyn til disse at trække Cirkulæret tilbage. Det forekommer mig derfor ganske forkert,